

தமிழ் இலக்கியங்கள் சுட்டும் காலந்தோறும் பெண்கள்

ப. செந்தில் முருகன் அ. *

அ தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்-613010, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Feminism in Tamil literature

P. Senthil Murugan a, *

^a Tamil University, Thanjavur-613010, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

senthilmuruganpt@gmail.com

Received: 15-10-2023

Revised: 26-12-2023

Accepted: 08-01-2024

Published: 20-01-2024

ABSTRACT

All life in the world is one and Tamil literature tells that the learned man will treat the other living beings as equal to them. Post Vallalar sung a song that whenever he saw a withered crop he too felt as withered, but if we consider the idea of equality between the sexes of men and women within the human race, we get to know that women is inferior to men. Although literature is the reason for the rise of Tamil language, this article expresses that after looking closely at the records about women in literature, there are also patriarchal and derogatory thoughts about women.

Keywords: Feminism, Tamil literature, Race, Sangam Literature

முன்னுரை

உலக உயிர்கள் அனைத்தும் ஒருமைப்பட்டது. பிற உயிர்களையும் தம்முயிர் போல் எண்ணுதலே சிறந்த அறிவுடைமைக்குச் சான்று என்றெல்லாம் கூறும் தமிழ் இலக்கியங்கள் கொல்லாமை, புலால் மறுத்தல் போன்ற பல்வேறு கருத்துகளை முன்வைக்கின்றன. வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடினேன் என்று, பயிர் வாட மனம் வாடிய வள்ளலார் பிறந்த மண் என்று நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டாலும், மனித இனத்திற்குள் ஆண், பெண் என்ற பாலினங்களுக்கிடையே நிலவுகின்ற சம உரிமைச் சிந்தனையைக் கருத்தில் கொண்டுள்ளதா என்றால், அஃது ஆய்தற்குரிய பொருளாகவே வகைப்படுத்த முடிகின்றது. தமிழ்மொழியின் உயர்ச்சிக்குக் காரணமாக விளங்குவன இலக்கியங்களே என்றாலும், அவற்றில் பெண்கள் பற்றிய பதிவுகளைக் கூர்ந்து நோக்கின், ஆணாதிக்கப் போக்கும், பெண்களைப் பற்றிய இழி சிந்தனைகளுமே பெருமளவில் இடம்பெறுகின்றன என்பதைக் கருதுகோளாகக் கொண்டு இவ்வாய்வுக் கட்டுரை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியம் சுட்டும் பெண்கள்

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் அகத்திணையியலில் பிரிவு, பிரிவுக்கு உரியோர், பிரிவின்நோக்கம் ஆகியனவற்றின் வரையறைகளைக் கூறும் தொல்காப்பியர், அதனுள் பொருட்வயிற் பிரிவு என்பதன் உள்ளடக்கமாக,

“முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉ வோடு இல்லை”

அதாவது, கடல் கடந்து செல்லும் வழக்கம் பெண்களுக்கில்லை என்று பாலின அடிப்படையில் உரிமைகள் வழங்கப்பட்டமைக்குச் சான்றினை முன்வைக்கின்றது. மேலும்,

“அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுத்தல்

நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய”

என்ற நூற்பாவின் வழியாகப் பெண்சமூகம் பற்றிய கட்டமைப்பினைப் பாலின வேறுபாடு கொண்டு நோக்கியமையை உணர முடிகின்றது (Ilampuranar, 1971).

சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டும் பெண்கள்

பாட்டும் தொகையும் எனப் புலப்படுத்தப்படுவன சங்க இலக்கியங்கள். அவற்றுள் தமிழர்களின் வரலாற்றுக் கலைக்களஞ்சியம் எனப் போற்றப்படும் நூலான புறநானூற்றில், கணவனை இழந்த பெண்டிர் கூந்தலை நீக்குதலும் வளையலை நீக்குதலும் போன்ற நிலைகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“ஒண்ணுதல் மகளிர் கைம்மை கூர

அவிரறல் கடுக்கு மம்மென

குவையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே

கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி”

என்ற மேற்கண்ட புறநானூற்று அடிகள் அவற்றைப் புலப்படுத்துகின்றன (Avvai Duraisamy Pillai, 1968). மேலும், குறுந்தொகையில் இடம்பெறும் பாடல் ஒன்றின் மூலம், நன்னன் என்ற மன்னனின் தோட்டத்தில் உள்ள மரத்தில் இருந்து காயொன்று அருகில் உள்ள ஆற்றுநீரில் வீழ்ந்து, மிதந்து வர, அதனை ஆற்றில் குளித்துக் கொண்டிருந்த பெண்ணொருத்தி எடுத்து உண்டாள். அதனைக் கண்ட நன்னனின் காவலர்கள் அவளை மன்னன் முன் அழைத்துச் சென்று நிறுத்த, அவள் தன்னுடைய காவல் மரக்காயை உண்டதினால் அவளுக்குக் மரணத் தண்டனை வழங்கினான். தண்டனையை அறிந்த அவளுடைய தந்தை, அவளின் எடைக்கு நிகரான பொன் பாவையும், 81 யானைகளையும் தண்டமாகத் தருவதாகக் கூறிய நிலையிலும் மன்னனாகிய நன்னன் அவளுக்கு மரணத் தண்டனை வழங்குவதில் உறுதியாக இருந்தான். இதனால் பின்னாளில் பெண்கொலைப் புரிந்த நன்னன் எனப்பட்டான் என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தும் படியாகக் கீழ்க்கண்ட பாடல் அமைந்துள்ளது (Somasundarananr, 1965).

“மண்ணிய சென்ற வொண்ணுதல் அரிவை

புனற்தரு பசங்காய் தின்றதன் தப்பற்

கொன்பதிற் றொன்பது களிற்றொ டவணிறை

பொன்செய் பாவை கொடுப்பவும் கொள்ளான்

பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல”

இவை போன்ற பதிவுகள் மூலம் சங்க இலக்கியக் காலத்தில் பெண்கள் பற்றிய கருத்தாக்கங்கள் எத்தகு நிலையில் இருந்துள்ளன என்பதை ஊகிக்க முடியும்.

அற இலக்கியங்கள் சுட்டும் பெண்கள்

சங்க மருவிய கால நூல்களில் பெரும்பாலானவை நீதி நூல்களே என்பதை நாம் அறிவோம். அவற்றுள் ஒன்றான பூதஞ்சேந்தனார் இயற்றியளித்த இனியவை நாற்பது என்னும் நூலானது, 124 செய்திகளை இனிய செய்திகளாகத் தொகுத்துரைத்துள்ளது. அவற்றுள்,

“தடமென் பணைத்தோள் தளிரியலாரை

விட மென்றுணர்தல் இனிது” (இனி.நா.பா.37)

என்கிறது. அதாவது, பசுமையான மூங்கில் போன்ற தோள்களையும், தளிர் போன்ற மென்மையினையும் உடைய பெண்களை நஞ்சு என ஆடவர் உணர்தல் இனிதாகும் என்பது அதன் பொருண்மையாகும். பெண்ணின் அழகு, ஆடவரின் உயிரைக் கொல்லும் விடமாகச் சுட்டும் பாங்கு அற இலக்கியத்தில் பதிவாக இடம்பெற்றுள்ளது மனங்கொள்ளத்தக்கது. மேலும், 100 பாடல்களை உடையனவாக பெருவாயில் முள்ளியார் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட ஆசாரக்கோவை எனும் அற இலக்கியத்தில் ஓர் ஆடவன் தனது தாய், மகள், சகோதரியுடன் தனியாகத் தங்கியிருத்தலை நீக்கிவிட வேண்டும் என அறிவுறுத்தும் விதமாக,

“ஈன்றாள் மகள் தம் உடன்பிறந்தவர் ஆயினும்

சான்றார் தமிழ்தா உறையற்க ஐம்புலனும்

தாங்கற்கு அரிதாகலான்”

ஆழ்ந்து நோக்கினால் பெற்ற மகனாயினும், தந்தையாயினும், உடன் பிறந்த சகோதரனாயினும் அவர்களது ஒழுக்க மீறலுக்குப் பெண்களே காரணமாவர்கள் எனும் கருத்தை இவ்வடிகள் உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளமை புலனாகும். அவ்வாறெனில் பெண்கள் பற்றிய சிந்தனைகள் எவ்வாறு வேருன்றி இருந்துள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது. இவை மட்டுமல்லாது, அற இலக்கியங்களில் குறிப்பிடத் தகுந்த இடத்தைப் பிடித்தவை ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை மற்றும் வெற்றிவேற்கை போன்றன. அவற்றுள் ஆத்திசூடியானது,

“தையல் சொல் கேளேல்” (ஆ.சூடி.63)

அதாவது பெண்ணின் பேச்சைக் கேட்டு நடத்தல் கூடாது என்கிறது. இதனை ஒரு பெண்ணாகிய ஓளவை கூறுவது என்பது நோக்கத்தக்கது.

“உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கு அழகு”

“பேதமை என்பது மாதர்க்கு அணிகலம்”

அதாவது, குறைவான அளவில் உணவு உண்ணுதலே பெண்களுக்கு அழகு என்றும், அறியாமை தன்மையுடன் திகழ்தலே பெண்களுக்கான அணிகலன் என்றும் கொன்றை வேந்தன் எனும் நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

“இல்லாள்

வலி கிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் அவ்வில்

புலி கிடந்த தூறாய் விடும்”

இல்லறத்தாள் கடுமையான சொற்களைப் பேசினால், அந்த இல்லம் புலி பதுங்கி வாழ்கின்ற புதரைப் போல கொடியதாகக் கருதப்படும் எனும் கருத்தமைய இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும்,

“கூற்றமே

இல்லிற்கு இசைந்தொழுகாப் பெண்”

அதாவது, இல்லறத்திற்கு இசைவாக வாழாத பெண் உயிரைக் கொல்லும் எமனைப் போன்றவள் என்ற பதிவு இடம்பெறுகின்றது. அதிவீரராம பாண்டியர் இயற்றியளித்த நறுந்தொகை எனும் வெற்றிவேற்கை நூலில்,

“பெண்டிர்க்கு அழகு எதிர் பேசாதிருத்தல்”

என்கிறது. மேற்கண்ட விளக்கங்களின் வழி அற இலக்கியங்களில் பெண்கள் பற்றிய பதிவுகளை நன்கு உணரலாம்.

காப்பிய இலக்கியங்கள் சுட்டும் பெண்கள்

ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்றான மணிமேகலை எனும் காப்பியத்தில் அதன் காப்பிய நாயகியான மணிமேகலை அறவோர் கோலம் கொண்டு அமுத சுரபியினால் அனைவருக்கும் பசிப்பிணிக் போக்கி உணவளிக்கும் செய்தியறிந்த மணிமேகலையின் பாட்டியும், மாதவியின் தாயுமான சித்திராபதி சினம் கொண்டதாகவும், பழுக்கக் காய்ச்சிய சூட்டுக்கோல் கொண்டு சுட்டது போன்று கொதிப்படைந்து, மணிமேகலையின் அறச் செயலை ஒழிப்பேன் என நாடகக் கணிகையர்களிடம் கூறுவதான பதிவு இடம்பெற்றுள்ளது.

“தீத்துறு செங்கோல் சென்று சுட்டாங்குக்

கொதித்த உள்ளமொடு குரம்பு கொண்டு ஏறி

விதிப்புறு நெஞ்சினள் வெய்து உயிர்த்துக் கலங்கித்

தீர்ப்பல் இவ்வறம்! எனச் சித்திராபதி தான்

கூத்து இயல் மடந்தையர்க்கு எல்லாம் கூறும்”

என்று குறிப்பிட்டுக் கணிகையர் குலத்தவர் அறச் செயல் செய்வதற்கு அக்கணிகையர் குலத்தவர் எதிர்ப்பதை உணர்த்தியுள்ளார் (Chithalai Saathanar, 2010). அதுமட்டுமின்றி, கணிகையர்களாக இருப்பவர்கள் அடுத்தவரின் கையில் இருந்து பொருள்களைப் பெற்று வாழும் இயல்புடையவர்கள். யாழை மீட்டும் ஒரு பாணன் உயிர்த்துறப்பின், அந்த யாழானது மற்றொரு கையில் புகும் இயல்பினைப் போன்றதே கணிகையர் வாழ்வும் என்றும், தேன் உண்டு நீங்கும் வண்டினைப் போன்றோர் எனவும் குறிப்பிட்டு, அத்தகையோர் தவக்கோலம் பூணுவது நகைப்பிற்கு உரியது என்பதை,

“பலர் தம்

கைத்தூண் வாழ்க்கை கடவியம் அன்றே?

பாண்மக பட்டுழிப் படுஉம் பான்மை இல்

யாழ் இனம் போலும் இயல்பினம் அன்றியும்

தாபதக் கோலம் தாங்கினம் என்பது

யாவரும் நகூஉம் இயல்பினது அன்றே!”

என்று சீத்தலைச் சாத்தனார் பதிவு செய்துள்ள பாங்கு கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது ஆகும் (Chithalai Saathanar, 2010). மேலும் மணிமேகலை காப்பியத்தில் இடம்பெறும் இராசமாதேவி, தன் மகன் உதயகுமாரன் இறப்பிற்கு மணிமேகலையே காரணம் எனச் சினங்கொண்டு, சிறையில் இருந்த அவளை விடுவிக்கச் செய்து, அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்து மனநலம் பாதிப்பு ஏற்படுவதற்கான மருந்தைக் கொடுத்த செய்தியை,

“கொங்கு அவிழ் குழலாள் கோயிலுள் புக்கு ஆங்கு

அறிவு திரிந்து இவ் அகல் நகர் எல்லாம்

எறிதரு கோலம் யான் செய்குவம் என்றே

மயல் பகை ஊட்ட”

ஒரு பெண்ணானவள் தனது சீற்றத்தின் வெளிப்பாடாக, மற்றொரு பெண்ணுக்குச் செய்யும் அவலச் செயல்கள் குறித்து மேற்கண்ட பதிவின் மூலம் அறியலாகின்றது (Chithalai Saathanar, 2010). திருத்தக்க தேவரால் விருத்தப்பாக்கள் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட சீவக சிந்தாமணி எனும் காப்பியத்தில் சீவகன் எட்டுப் பெண்களை மணமுடித்தான் என்ற செய்திகளின் மூலம் பலதாரமணம் குறித்த இலக்கியப் பதிவுகளை அறியலாம். மேலும் ஐஞ்சிறுங்காப்பியங்களில் ஒன்றான யசோதரக்

காவியத்தில் யசோதரனின் மனைவியான அமிர்தமதி, யானைப் பாகன் மீது காதல் கொண்டு, கணவனுக்குத் துரோகம் விளைவித்ததான பதிவுகள் காப்பிய இலக்கியங்களில் காணலாகின்றன.

முடிவுரை

பெண்கள் நாட்டின் கண்கள் என்ற புதுமொழிகள் இன்று செவிகளில் பாய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திடல் வேண்டுமம்மா என்றெல்லாம் நவயுகக் கவிகள் பாடினாலும், தமிழ்ச் சமூகத்தின் தொன்மை இலக்கியங்கள் பலவும் பெண்கள் பற்றிய பதிவுகளை இழிந்த பார்வை கொண்டே நோக்கச் செய்துள்ளன என்னும் கருதுகோளை மெய்ப்பிக்கும் வண்ணம் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை பல சான்றுகளை இலக்கியங்களில் இருந்து எடுத்துரைத்துள்ளது. இவை யாவும் இலக்கியப் பதிவுகளேயன்றி, உண்மையான நடைமுறைகள் என்று கூறுதற்கில்லை. எனினும் நெருப்பின்று புகையில்லை என்பதனையும், காணாவொன்று கற்பனைக்குரியதாகா என்பதையும் மனங்கொண்டு நோக்கினால் அக்காலச் சமூகச் சூழலில் பெண்களின் நிலை பற்றிய வெளிப்பாடாகவே இப்பதிவுகள் காணலாகின்றன எனக் கருத இடமுண்டு. ஆயினும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி பகுதியும், இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கமும் பெண்ணியம் குறித்த பல்வேறு கருத்தாக்கங்களை நன்முறையில் மாற்றம் பெற வழி வகுத்துள்ளன என்பது திண்ணம்.

References

- Avvai Duraisamy Pillai, S. (1968) Purananuru, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, India.
- Chithalai Saathanar, (2010) Manimegalai, Kizhakku Pathippagam, Chennai, India.
- Ilampuranar, (1971) Tolappiyam Porulathikaram, Kazhaga veliyedu, Chennai, India.
- Somasundarananr, P.V. (1965) Kurunthogai, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2024. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License